

at man saavidt muligt forebygger Smitten. Jeg vil imidlertid ikke engang lægge Hovedvægten paa dette, thi maasske kan det ærede Medlems Forslag ogsaa opfattes saaledes, at Justitsministeren, naar han skulde give den almindelige Regel, kunde fastsætte, at fra disse Bestemmelser undtages Enhver, der er død af Typhus, Cholera eller andre saadanne smitsomme Sygdomme, men jeg sigter navnlig til de almindelig forekommende Tilfælde. Jeg har seet meget af, hvorledes Fattigfolk boe, at der i et enkelt lille Stue boer en Mand med Kone og mange Børn og endog ofte flere andre Personer, og med Hensyn til saadanne Tilfælde maa man see hen til, hvad det er, man paalægger Folk ved at foreskrive, at de skulle beholde et Egt i flere Dage indenfor disse Vægge. Det er jo ikke alene ubehageligt for Sandserne, men det at leve i en saadan Lust er jo Noget, der virkelig i og for sig kan blive farligt for Sundheden. I saadanne Tilfælde maa det vistnok siges at være en altfor haard Bestemmelse, naar man foreskriver, at intet Egt maa begraves før efter Forløbet af 3 Gange 24 Timer, eller at intet Egt maa føres ud af Kælligheden inden en saadan Tids Forløb, eller selv om man sætter: før Forraadnelsen er indtraadt. Jeg troer altsaa, at Hovedsagen vil kunne opnaaes ved Bestemmelser, der ere noget forskjelligt fra dem, der ere foreslaaede i §§ 1—3. Jeg maa sige til, at jeg er overbevist om, at den ærede Justitsminister allerede i nogen Tid har havt sit Die henvendt paa dette Forhold. Han vil nu vistnok selv meddele Thinget, hvorledes han har tænkt sig at gaae frem ved denne Sag, men jeg kan kun sige, at jeg mener, at Thinget med stor Glæde maa modtage ethvert Skridt, som kan gøres i denne Retning til en Forbedring af de nu bestaaende Forhold og til at fjerne de Ulemper, der nu ere tilstede med Hensyn til Egt-syn, især paa Landet.

Justitsministeren: At den Bevægelse, der er bleven reist af en enkelt Mand, vistnok støttet paa en alvorlig og inderlig Overbeviisning om den Fare, der, efter vor gjældende Lovgivning, er her i Landet for Skindodes

levende Begravelse, har grebet vidt om sig og gjort stærkt Indtryk paa Mange, forekommer mig meget naturligt. Jeg kan derfor paa ingen Maade andet end finde det overmaade naturligt, at den ærede Forslagsstiller har bragt denne Sag frem; det ligger i Sages Natur, og det kan ikke falde mig ind at rette nogen Bebreidelse til den ærede Forslagsstiller, fordi han ikke forinden har erkjendigt sig om, hvorledes Regjeringen betragtede Sagen, og om den ikke allerede havde gjort Skridt i saa Henseende. Paa den anden Side vil det høie Thing vistnok finde det i sin Orden, at jeg dog søger at oplyse, hvorledes Regjeringen betragter denne Sag, og at den har gjort sit Bedste for at opfylde, hvad den i saa Henseende ansaae for sin Pligt. Det er det høie Thing beksjendt, at Sagen allerede for længere Tid siden for Kjøbenhavns Communes Vedkommende paa en Maade var bragt i Bevægelse ved en Indstilling fra Kjøbenhavns Magistrat, som hovedsagelig gik ud paa, at før end et Egt hensattes i et Egtcapel, skulde de samme Forsigtighedsregler iagttages, som finde Sted, inden et Egt maa begraves, med andre Ord, inden en Dødsattest efter den gjældende Form tilveiebringes, og at et saadant Paabud ogsaa er steet ad administrativt Veie. Saaledes laa Sagen i det Væsentlige for. Den havde tillige været gjort til Gjenstand for Forhandling med Sundhedscollegiet ved Forespørgsel fra Ministeriets Side om, hvilke andre Foranstaltninger Collegiet maatte finde paa trængende i denne Retning. Collegiets Svar gik navnlig ud paa at anbefale det Forslag, der er gjort for Kjøbenhavns Communes Vedkommende, og tillige fremhævede det Usikkert-heden og Vigtigheden af, at ethvert Egt-syn, saavidt muligt, blev foretaget af en autoriseret Læge. Ministeriet fandt nu for sit Vedkommende Betænkkelighed ved at gaae ind paa det sidste Forslag som Hovedelement; det meente, at man snarere maatte bringe Sikkerheden tilveie paa andre Punkter, idet et ubetinget Forlangende om at tilveiebringe en Læges Erklæring forekom Ministeriet at ville medføre altfor store Ulemper og Byrder, navnlig for den mindre bemidlede Deel af Befolkningen, ligesom Ministeriet ogsaa troede, at man ved Er-